

Statten, saaledes som den er bestemt; man faar tillige Oplysning om, hvorledes den har virket med Hensyn til Produktionen. Ølstaten har jo for de mindre Bryggeriers Vedkommende været særlig uheldig. Umiddelbart efter at Ølstaten var indført, gik Produktionen saa langt ned, at Produktet for de mindre Bryggeriers Vedkommende blev for dyrt at fremstille. Paa adskillige af disse smaa Bryggerier var der alt anvendt saa megen Kapital, og de vare indrettede paa at skulle drives, saa at der ikke kunde tages Bestemmelse om at nedlægge dem uden Forsøg paa at kæmpe for, og, om det var muligt, at arbejde dem op igen. Det er maasse lykkedes i større eller mindre Grad, men vil man nu gaa til en Forhøjelse af Ølstaten med 3 Kr. eller selv kun med 1 a 1½ Kr., vil det ganske sikkert føles betydeligt for de større Bryggerier, men for de mindre Bryggerier vil det virke saaledes, at en Del af disse blive nødte til at standse den Virksomhed, de have begyndt og indskrænke sig til Produktion af andet Øl. Jeg kunde derfor ikke anse det for urimeligt, og mener tværtimod, at det maasse kunde være ganske hensigtsmæssigt, om en kommende Toldkommission vilde tage under Overvejelse, om der ikke kunde findes en Form for en forholdsvis Beskatning alt efter den Produktion, der finder Sted i de forskellige Bryggerier, noget, som man paa et andet Grundlag, paa Grundlag af Maltstaten, har indført i Tyskland. Det vil for de smaa Bryggeriers Vedkommende blive en Støtte i det Arbejde, de maa optage over for den Ring, der har dannet sig med saa betydelige Kapitaler for de større Bryggeriers Vedkommende, hvilken det saa at sige er umuligt for den enkelte at konkurrere med, idet den større Produktion selvfølgelig er langt billigere end den mindre Produktion. Jeg anerkender selvfølgelig fuldstændig Berettigelsen af, at Bajerst Øl er et godt Statteobjekt, men jeg har fundet Statten noget urimelig og til Dels uretfærdig, saa længe den ikke har været fulgt af en almindelig forhøjet Alkoholstat og navnlig en Beskatning af Brændevin. Jeg tillader mig at anbefale Tinget det stillede Forslag til Bedtægelse, uden at Sagen henvises til Udvalg.

J. Pedersen: Tanken om at sætte Ølstaten til 10 Kr. pr. Tønne, er, som det maasse erindres, oprindeligt fremkommet fra den Side af Tinget, hvortil jeg hører, idet Forslaget derom blev fremført i Landstingets Toldudvalg. Jeg ansaa den Gang 10 Kr. pr. Td. bajerst Øl for at være en Skat, som meget vel kunde bæres af denne Artikkel, der i mine Øjne væsentlig er en

Luksusartikel, og jeg har i denne Sag ikke forandret min Opfattelse siden. Jeg vilde derfor ikke have været med til at foreslaa en Udsættelse af den fulde Stats Indtræden efter Loven af 1891. Smidlertid er dette Lovforslag nu fremkommet; det har vundet stor Tilslutning i det andet Ting og har ogsaa, om end med Beslagelse, fundet Tilslutning fra Regeringens Side; og af de Udtalelser, som hidtil ere fremkomne her, synes det jo at fremgaa, at Tanken om et lille midlertidig Udsættelse ogsaa vil finde temmelig almindelig Tilslutning her i Tinget. Det erede 3die Medlem for 5te Kreds (Brun) udtalte ganske vist i temmelig stærke Ord sin Beslagelse over, at dette Forslag er kommet herop uden at have Regeringens Sukkerforslag med sig. Men jeg forstod ham dog saaledes, at han desuagtet ikke vilde modsætte sig dette Forslags Gennemførelse. Under disse Omstændigheder vilde det jo ikke have nogen Interesse, om et mindre Antal Medlemmer stemte imod dette Forslag, og jeg erkender ogsaa, at der jo kan være noget i den Betragtning, der er bleven gjort gældende som Hovedmotiv til Forslagets Fremkomst, at man vil have dette Spørgsmaal under nærmere Overvejelse; naar man i det hele taget skal have Toldspørgsmaalet op til Drøftelse. Det hele gælder jo ogsaa kun en meget kort Udsættelse, nemlig en Udsættelse paa et halvt Aar, og jeg skal derfor for mit Vedkommende heller ikke modsætte mig denne Udsættelse. Men jeg ønsker dog at tilføje, at jeg anser det for meget tvivlsomt, om jeg, hvis det Spørgsmaal, om man endelig skulde give Ølstaten paa de sidste 3 Kr. af Ølstaten, kom til at foreligge, da vilde kunne gaa med dertil.

Finansministeren (Lüttichau): Jeg skal ikke fordybe mig i de Betragtninger, som blev gjort gældende af det erede 3die Medlem for 5te Kreds (Brun) angaaende den Del af Lovforslaget, som blev forelagt af Regeringen i Folketinget, og som saa at sige er blevet borte der, nemlig den Paragraf, der omhandlede Sukkerafgiften. Jeg finder saa meget mindre Anledning til at komme ind derpaa, som den højtærede Forsmand jo har gjort opmærksom paa, at man paa det nuværende Stadium ikke godt kan optage denne Side af Sagen til indgaaende Drøftelse. Men jeg vil dog fralægge mig Ansættelse for, at den omtalte Del af Regeringsforslaget, nemlig den Del, som angik Sukkerafgiften, saaledes er bleven borte; thi det er jo dog paa ingen Maade Regeringens Skyld. Regeringen har indbragt et Forslag,